

Fjalë të Urta (Galeri)

Dinaku të shkon ujë nën rrogoz.

Dita e mirë, që menatë njihet.

Dita me diell duket që në mëngjes.

Djathin, mirë që e hëngri miu, po shëllirën kush e piu.

Duhet ndarë kashta nga kokrrat.

Dy shaka bëjnë një të vërtetë.

E treta e vërteta.

Fëmija dhe budallai belbëzojnë të vërtetën.

Foli derës të dëgjojë dritarja.

Foli plakës të dëgjojë nusja.

Fshati që duket s'do kallauz.

Gënjeshtër është një plagë, dhe në u shëroftë të le nishan.

Gënjeshtër nuk ka as dorë, as këmbë, as bisht, as rrënjë.

Gjarpëri ecën dhe fshin gjurmët me bisht.

Gjuha e ka rrënjën në zemër.

Po nuk e njohë hidhërimin, nuk do të kuptosh dhe gëzimin.

Hileqari nuk të shef në sy, po shef në tokë.

Ka, që dhe gomarin mashkull e bëjnë me barrë.

Kritika është ilaç i hidhur, po ilaç ama.

Kur dhelpër nuk arriti rushtë, tha se janë të thartë.

Kur fjala del nga zemra, godet në zemër.

Malli i prishur nuk shitet pa gënjyer.

Me pasë bishtin ta presin, me mos e pasë ta njesin.

Më mirë me të hidhurat më përpara e të ëmbëlat pas.

Mos e ban penin tra. DIBËR

Me sa ka peshk pa halë, aq ka dhe të bukur pa fjalë.

Nuk do as mend as kalem, shif e shkruaj.

Nuk i gjenden gjarpërit këmbët.

Nuk luan ferra kot.

Nuk mbulohet dielli me shoshë.

Nuk qaj se s'dua burrën, po bëj zakonë.

Po të lavi, të levi dhe bishtin t'a krevi, hap sytë se të gënjevi.

Qeni tund bishtin për të mbajtur miqësinë.

Rena a nana e tana të këqijave.

S'dalin dyzet ujqër nga një drizë.

S'i bën mjekra priftërinjtë.

Siç na dinë, qofshim, siç jemi, mos qofshim.

S'mbushet thesi me gënjeshtër.

Shakaja është gjysma e të vërtetës.

Ti kemi sahanët pa kapakë.

Ustai, ustanë e njef në zanat.

Atij i plasin sytë, e tjetri e pyet për vetullat.

Barku i gjerë, truri i ngushtë.

Budallai shkon tek e ngasin.

Burimi i mirë duket në thatësirë.

Ç'i do qeni brekët.

Ç'ke moj zemër që rënkon; koka bën, koka pëson.

Çobani i mirë e njuh bagëtinë me blegërimë.

Deshi të vej vetullat, nxorri sytë.

Deti ka ujë boll, po me u pi s'pihet.

Edhe kau ka gjuhë të mëdha, por nuk flet dot.

E mirë edhe fuqia, por ca më mirë urtija.

Hesapi nuk bëhet pa hanxhinë.

Gjej vendin e bëj kuvendin.

Gjuha dredhon se mendja e mëson.

Hekuri rrihet sa është i nxehtë.

Humbi sëpatën, i rruat bishti.

Kali i mirë shton torbën e tij.

Kalit të mirë shtoi tagjinë.

Koha vjen për atë që di ta presë.

Ku qe, asgjëkundi, çfarë bëre, asgjë.

Kur del dielli, të gjithë e dinë nga bie lindja.

Kur gabon i mençuri çuditet budallai.

Lepuri në mal, kusia në zjarr.

Mate punën jo me atë që mbjell, po me atë që korr.

Ma mirë të kesh mend se pare.

Mendja është në majë të gjuhës.

Mendja e lehtë rëndon të zonë.

Me një gur, ti vrave dy zogj.

Më bli një kalë e një shalë o baba, se kam gjet një patkua.

Mos bëj petulla me ujë.

Mos e humb si Xhaferri simiten.

Mos fol si e ëma e zeqos në majë të thanës.

Mos hidh të thatën mbi të njomë.

Mos prish sixhaden të arnosh xhyben.

Mos shit qen të blesh këlyshë.

Mos kërko gjilpërën në kasollen e kashtës.

Mos u mbyt me një pikë ujë.

Ndoqe fillin gjete lëmshin.

Në luftë duhen shtatë hile një trimëri.

Nga dy të vështira, më e lehta, më e mira.

Nuk sheh syri po sheh mendja.

Nuk të ngroh zjarri i kashtës.

Nuk të thonë: "Qysh ke qenë, po qysh je".

O djalë në vend të huaj, si të bjerë daullja luaj.

Oxhaku le të jetë i shtrembër, tymi të shkojë përpjetë.

Peshku në det, kusija në zjarr.
Për gjithë vend ka pleq me mend.
Po të mos kishte budallenj, me kë do qeshnim.
Po pate dhen gjen edhe bari.
Prishja e shtëpisë vjen nga mend.
Kam inat po nuk kam takat.
Sa të mbledhësh ti rrusht, tjetri ka ngrënë një kosh.
S'mbartet ujë me shportë.
Si është vendi bëhet kuvendi.
S'jepet një pelë për një thelë.
S'ka varfëri i mençuri.
Shtatin pyll e mendjen fyll
Shumë lule dalin në prill, por pakë rrojnë.
Të bënin mizat mjaltë, do t'i kishim qypat plot.
Thesi i zbrazët s'qëndron në këmbë.
U habit pas lëngut, harroi thelat.
Vajtëm për lesh e dualëm të qethur.
Vetëm budallai është i kënaqur gjithmonë nga vetja.
Vëthët i nxorra po vërët i kam.
Ai që lakmon më shumë, është gjithmonë i varfër.
Ç'bëhet rrallë, bëhet për mall.

Fjalë të urta : Miqësia, Bashkimi, Bujaria

Ari në zjarr provohet, miku në rrezik kuptohet.

Armiku s'pritet me fjalë, por me plumb.

Armiku më i rrezikshëm është, ai që harrohet.

As buka nuk haet vetëm.

Atje ku luftojnë dy, fiton i treti.

Kur merr dërrasa të plasur, çahet e tëra.

Kur je veti i dytë, të ngoh dhe fryma e shokut.

Lulja e këputur nuk lëshon më.

Me mikun ha e pi, të dhënë e të marrë mos ki.

Mendja me mendjen, pjellin mëndje.

Me një ka nuk bëhen pendë.

Me një tra nuk mban shtëpia.

Mëson nga armiku më shumë se nga miku.

Miku i mirë të nderon shtëpinë, miku i vjetër nuk hidhet poshtë.

Miku është mik deri sa nuk përzihet në hallet e shtëpisë.

Miku harrohet po të largohet.

Miku i mirë vjen nga porta.

Nuk bëhet stani me dhi të egra.

Njeriu ka nevojë më tepër për dashuri, se për lavdi.

Njeriu pa shokë, si muri pa tokë.

Miku i mikut tim, është edhe miku im.

Një krah s'mban kala.

Një zog që ndahet nga kllloçka, e ha shqipja.

Pa djalë e pa gocë rrova, pa shok nuk rrova.

Për një shamatë, lypen dy veta.

Punën nuk e bën një gisht, po e bën grushti.

Qentë le të lehin, karvanet të shkojnë përpara.

Ruajmë nga miku, se nga armiku ruhem vetë.

S'bëhet lëmi me një kalli.

S'bëhet stani me lepura.

S'mblidhen lepujt në vath.

S'mbushet thesi me një kokërr.

Syri është më i mprehtë se kordha.

Shejtani kur nuk ka punë rreh të birin.

Shokë bashkë, e bukë veç.

Trimi i mirë me shokë shumë.

Shoku sa duhet, aq qortohet.

Shtëpinë e mbajnë të gjitha shtyllat.

Tek nusja hanë e pinë, te dhëndrri gja nuk dinë.

Të më mbrosh atje ku s'jam, se ku jam mbrohem vetë.

Uji fle, hasmi s'fle.

Ankohet kalorësi se po i varen këmbët.

As nuk kam, as më mbarohen.

Bjer, o zot, mikun; të haj dhe i zoti i shtëpisë.

Bota të jep aq sa t'i kesh dhënë asaj.

Bukë e kripë e zemër.

Çilet dera, rritet ndera.

Dora lanë dorën, të dyja lajnë faqet.

Edhe pula jote në kopshtin e botës të duket e majmë.

Fshati digjet, kurva krihet.

Fukara jam, po shpirtin nuk e kam fukara.

I mirë për shokë, e i lig për vete.

Bukën tënde ha, hall të botës qa.

Çezma i lan të gjithë, veten nuk e lan.

I fundit ja do qaj, ja do qeshë.

I qan hallin kalorësit.

I zoti i shtëpisë, rri në fund të urave të zjarrit.

Jo gjithmonë "mirë se të gjeta" po edhe "mirë se erdhe".

Kafeja është e zezë, po të zbardh faqen.

Nga fryn era kthen gëzofin.

Kam qeshur të tjerë, më mbiu në derë.

Keq më vjen, po dëm s'më bëhet.

Ku s'të thërresin, mos shko; ku s'të pyesin, mos kuvendo.

Këpucari i ka këpucët e grisura.

Kërkon të zërë gjarpërin me dorë të botës.

Kopraci s'të jep të zezën e ullirit. Ku bien daullet të çojnë këmbët vetë.

Ku rënça mos u vrafsha. VLOREË

Kur të kem me thasë, të të jap një trastë. SHIJAK

Kur të vjen nevojtari në derë, po s'pate gjë, jep një gotë ujë.

Kush ha vetëm, vdes dhe vetëm.

Kush shkon pa thirrë, kthen pa u përcjellë.

Kush vete i paftuar, e gjen sofrën pa shtruar.

Kush vjen rrallë, ha bakllavanë, kush vjen shpesh ha përsleshë.

Le gomari që na ngordhi, po s'na lënë as mizat rehat.

Lype se s'ta jep, merre se nuk thotë gjë.

Mali me mal s'piqen, po njeriu do piqet.

Me çfarë syri do më shofësh, me atë do të shof.

Merr belanë e botës e vë në krye të votrës.

Miku i afërt nuk ka nder, se vjen përherë.

Miku i thirrur, duhet përcjellun.

Miku nuk vjen për thelë e lëng, po për fjalë e për kuvënd.

Mikut i lëshohet vendi dhe i dëgjohet kuvendi.

Mirmëngjes, me interes.

Mos qesh në shok, se e gjen në kokë.

Mos e lëndo ku i dhemb.

Në daltë djalë të na rrojë, në daltë çupë, të të rrojë.

Në shtëpinë e të varurit, nuk zihet litari me gojë.

Nuk dua mish e kabuni, po dua, ner e sajdi.

O bark, o qerrata, këtu gjete, këtu ha.

Pa para njeriu ha dhe një thes me kripë.

Peshku në det, kripa në tokë, po bashkohen në tigan.

Prifti më përpara bekon mjekrën e tij.

Pula bëri venë, gjelit i dhemb barku.

Pushka e trimit dhe sofa e xhymertit, janë gjithmonë plot.

Qenit hidhi një kockë, të pushojë.

Rrugën për te miku, mos e lër të zërë bar.

Sevapi as shitet, as blihet.

Sqepari bishtin e shokut e gdhend, të tijin jo.

Ta shef bojën, sa ta ka nevojën.

Trimi nderon trimin, i mençmi të mençmin, i ligu të ligun.

Unë ha kumbulla, ty të mpihen dhëmbët.

Ustaj nuk ka shtëpi.

Fjalë të urta : Maturia, Besimi , Vepra

As copën e madhe mos e ha pa u menduar.

Ç'del nga goja, hyn në vesh e del për hunde.

Dardha dhe sëpata e kanë bishtin mbrapa.

Dasma nuk shihet në fillim, por në fund.

Dijet e mëdha janë në fjalë të shkurtra.

Dy kunguj nën një sqetull s'mbahen.

Dy vesh dhe një gjuhë, fol pak e dëgjo shumë.

Dhjetë herë mat, një herë pre.

Fjala dhe plumbi kur dalin s'kthehen më.

Gazi i madh, kthehet në helm.

Gjuha flet e fshihet, shpina pret e rrihet.

Gjella me kripë e kripa me karar.

Gjuha eshtra s'ka, eshtra thyen.

Gjuha të lidh, gjuha të zgjidh.

Ha të rrosh, jo rro të hash.

Janë të urtë të marrët sa pa thënë fjalët.

Kashata e madhe të ngec në fyt.

Këmba e madhe të shqyen këpucën.

Kur të hedhësh gurin, mate gjer ku arrin.

Kur flet shkopi të vret.

Kur han bukë misri, kujto bukë thekri.

Kur s'di not mos u fut në ujë.

Kush ha shumë i del për hunde.

Kush shef ma sëpari barkun, asht i mangët nga trutë.

Lakmia, lakfyt.

Lisi nuk pritët me një të rame.

Lulja e këputun nuk mbin ma.

Më mirë një pulë nesër, se një vezë sot.

Mos dalë goja para mendjes.

Mos i bjer të mirës me shkelm.

Mos i hyr valles, kur nuk di ta hedhësh.

Mos kërko vezë të pjekura në hell.

Ngopet deti me lumenj?

Nuk mba ujë orizi.

Një fjalë që e dinë dy veta, e dinë gjithë bota.

Pi rakinë e jo mendjen.

Po fole shumë, sikur xhevahire të thuash, kakërdhi bëhen.

Po t'i marrësh lopës tërë qumështin, ngordh viçi.

Qefi prish qefin.

Tamahu të shpie në gjynah.

Të falurit e shumtë i vjen rëndë dhe perëndisë.

Ujët e turbullt mbysin burrin, fjalët e shumta përziejnë katundin.

Ujku kur ndien erën e dhenëve, harron që ata kanë barinë prapa.

U mbush kupa do të derdhet.

Unë i ha kumbullat, atij i mpihen dhëmbët.

Unë baj barrën, ti djersin.

Vera sa ma e ëmbël të jetë, ma fort të zenë.

Vreshtë shumë mos ven, shpi shumë mos ban, miq shumë mios xen.

Nata s'ka shahit.

As para pushkës, as prapa mushkës.

Atje ku fle ujët, atje është më thellë.

Barka mbytet edhe për një lëkurë lepuri.

Bisha tërbohet keq, kur sheh se po i vjen fundi.

Bie një gurë e shkoqet një mur.

Buka që thyet s'ngjitet më.

Çdo gjë forcohet, në themel.

Ç'ka humbe mos e kërko, ç'ke në dorë mos e lësho.

Çohet një i marrë e qet një gur në ujë, çohen njëzet të urtë e s'mund ta nxjerrin

Dimrit iu bëj hazër që në behar, e beharit që në dimër.

Dita ka sy, nata ka veshë.

Duhet me i fry lugës para se me të djeg.

Dha pesë e hyri në valle, jep dhjetë e s'del dot.

E dardhë është dhe bora, po të thanë duart.

Edhe pas luftës armët duhet me i mbajtë.

E ke zogun në dorë, mbaje.

Fusha ka sy, mali ka veshë.

Gishtërinjtë i fut në mjaltë e i lëpin, po nuk i kafshon dot se të dhembin.

I marri ç'flet nuk din, i urti ç'din nuk flet.

I zoti duhet të ruajë arën e vet.

Jo si cjapi te kasapi.

Kali nuk mbahet për bishti, po prej freri.

Ka thënë Nastradini, edhe në diell merr ombrellë.

Kur s'ke mace, bëjnë minjtë dasëm.

Kij frikë nga një njeri që frikën ta ka.

Kujto qenë e bëj gati shkopin.

Kur shkon për udhë merr shkop dhe gurë.

Kur t'i hypësh kalit, shifi patkonjtë.

Kush vret nuk flet.

Me zjarrin dhe ujin nuk bëhet shaka.

Mos luaj me gurë po e pate shtëpinë me xhama.

Mos shkel në dërrasë të kalbur.

Mos shko si breshka te nallbani.

Mos shko si cjapi te kasapi.

Mos u zër për degësh, po për rrënjësh.

Nata është me barrë, s'dihet ç'pjell.

Nga një vërë e vogël, rrjedh e gjithë fuçia.

Nji shkëndi ndez nji mal.

Për një dorë kashtë e vret samari mushkën.

Për një pe, për një gjilpërë, vate dëm një punë e tërë.

Ruaju të të ruajë perëndia.

Ruhu nga thëngjilli i mbuluar.

Së ligës ruaju, e mira të ndjek vetë nga pas.

S'lidhet kali me pë.

Shkon një herë, bëhen gjurma; dy tri herë bëhet udhë.

Ujku mjergull kërkon.

Zë goje qenin, bëj hazër shkopin.

Shtëpija pa fëmijë, si nata pa yje.

Ma i keqi vëlla të merr hakën.

Motra jemi, shoqe s'jemi.

Ndarja është më e mira e të ligave.

Krushka për dhëndrin gjen peshk majë malit.

Gjumi natës i randë i bën keq ditës.

Gjumi në dëborë është shkesi i vdekjes.

Mos pyet sa vjeç je, po ç'shëndet ke.

Nuk mbushet pusi me pështyma.

As këmishës së shtatit s'është për t'i besu.

Besove, bëre mirë, s'besove, ca më mirë.

Ç'ka shtëpia të mos marrë vesh fqinjëria.

Do të ruash sekretin nga armiku, mos ia thuaj as mikut.

Esapi i shtëpisë nuk del në pazar.

E thëna dhe e bëra janë larg.

I marri premtion dhe budallai shpreson.

Kur qesh djalli e ka punën keq.

Mba murin mos bie.

Me thënë e me të bërë shkon në mes një lum i tërë.

Më gënjeve një herë, harram e paç, më gënjeve të dytën hallall.

Mos u bëj thes i çpuar.

Mos dëgjo ç'thotë ai për vete, por dëgjo ç'thonë bota për të.

Ma kanë sharë pelën se kanë sy ta blenë.

Në më rrefsh së pari të vraftë Zoti, në më rrefsh së dyti, të ndihmoftë Zoti.

Kur të thonë ngordhi ujku, atëherë ruaj gomarë.

Mos i jep shkopin harbutit, se të vret me shkopin tënd.

Nuk është ar gjithë që ndrit.

Nuk i varen ujkut mëlçitë në qafë.

Fjalë të Urta : Tradita,Ditura,Përvoja

A don, e s'din, a din e s'don.

Ai që të kallzon, të bën nder, ai që të pyet të qet në hall.

Arin ku e njohin, atje e çmojnë.

Ay që s'njef lekun, mos i ler lekë nëpër duer.

Çdo mësim e ke fitim, çdo pësim është mësim.

Ç'i do qeni opingat.

Ç'ke në xhep të marin hop, ç'ke në tru s'ta marrin dot.

Din më shumë i vuari, sesa i mësuari.

Dhelpra plakë i di shtigjet.

E di qeni ku fle lepuri.

Fjalë me vlerë, ku të gjesh merr.

Guri i gdhendur hyn kudo.

Harabeli plak nuk rrehet me bukë.

Hoqëm dhe vuam, po diçka mësuam.

I dogj plakës qumështi, ta' po i frynë kosit.

I pësuar, i mësuari.

Kënga dhe përralla s'kanë zot.

Kur s'di me ligjëru, ke dy vesh me dëgju.

Kush më shumë di, më shumë do të dijë.

Kush nuk ka shijuar të hidhurën, nuk di ç'ashtë sheqeri.

Libri ashtë arma e të mençurit.

Mëso sa je i ri, se kur plakesh s'ke dobi.

Në u bëfsha përsëri nuse, di unë si do të nusëroj.

Njeriu vlen sa di, e din sa mban mend.

Noti mësohet në det, jo në stere.

Nuk dinte dhe lopa, ç'ishte bishti, po mësoi kur ia prenë.

Prindi të rrit, shkolla të ndrit.

Pyet njëqind vetë, se kurrë nuk humbet.

Sa do të rrojmë do të dëgjojmë.

S'ka skaje dituria e urtia e njeriut.

Shit kalin e mëso djalin.

Breshka ferrën do.

Burrin e prishin huqet.

Druri i thatë nuk drejtohet.

Druri ndreqet mbë të njomë.

Edhe plaku kur pi verë, kërcen pup si djalë me erë.

Edhe shakaja ka kohën dhe vendin e vet.

E kam djalin me një dorë, - Po pse? , - sepse pin duhan.

E para - bar, e dyta qejf, e treta helm.

E para gotë është bar, e dyta ar, e treta sermç, e katërta helm.

Fshat e zanat, derë e tabiat.

Gotën e parë e pi vetë, të dytën, pi rakia rakinë, të tretën, pi rakia njerinë.

Huqi vdes shtatë ditë pas shpirtit.

Kali plak nuk mëson revan të ri.

Katundi digjet, zakoni s`prishet.

Ku janë dy vetë, mos i ban i tretë.

Ku di derri, ç`është nderi.

Ku janë dy i treti është i tepërt. T

Kush i vogël e i qërtuar, i madh e i lavdëruar.

Lumi shtratin e ndëron, po burrimin s`e ndalon.

Ndryshku vjetër dhe zakoni i vjetër, nuk hiqen kollaj.

Njerëzit e një barku i bashkon gjaku, pijanecët bardhaku.

Rakia marton edhe dhespotin.

Rakia është më e mirë se allahu, se rakia merr mendjen e ta kthen prapë, kurse allahu , ta merr e s`ta jep më.

Rakia s`din ç`ka është kadia.

Rakia nuk zihet mik kurrë, të tradhëton ku s`ta pret mendja.

Rakia thotë "Të parën hidhe ti, të tjerat i hedh vetë".

Ruaje fjalën kur t'i vijë radha.

Rrahe sa të jetë këlysh, se kur të bëhet qen ai të ha.

Sa të presin, më mirë priti.

Shtëpia me dy të këqija, duhani dhe rakia.

Trim i rakisë ashtë ai që s'e pi.

Zakoni i ka rrënjët e thella.

Fjalë të urta : Trimërina ,Besa

Ajo që ke frikë të gjen.

Ai që s'ka gojë, vdes pa ardh dita.

Ai që s'tutet me fjalë, s'tutet as me pushkë.

Atë që pështyn, mos e lëpij.

Atë që të qëllon me gur, mos e qëllo me bukë.

Ay që hyn në lumë edhe do laget.

Burri flet përpara syve e jo pas shpine.

Burri një herë ka lerë, një herë do të vdesë.

Burri o të fal, o të var.

Burri s'matet me pëllëmbë po me zemër.

Burri o të mbyt, o të fal; i ligu as të mbyt, as të fal.

Çakallit lëshoi ujkun.

Çkul dhëmbin, të të shëndoshen kryet.

Ç'pret nga ai që trembet ngas hija e tij.

Dajaku ka dalë nga xheneti.

Delen e mplakë frika nga ujku e gërshëra.

Derri do plumbin, nuk zihet me duar.

Ditëgjati s'bëhet ditëshkurtër me nëmë.

Drunë e shtrëmbër e djeg zjarri.

Dhe kau i mirë po s'e ngacmove, s'tërheq në brazdë.

Dhelprës me dhelpëri, ujkut me trimëri.

E nxehta del me të nxehtë, e ftohta me të ftohtë, helmi me helm. P

Frika nuk e len lepurin me u majtë.

Frika ruan vreshtin, bekçiu nuk është gjithnjë.

Frika nuk e lë lepurin të vërë dhjamë.

Fusha bën baltë, mali bën furtunë.

Gozhda nxjerr goxhdën.

Gungaçit vetëm varri ia drejton samarin.

Guri i rrumbullkët nuk zë vend.

Gjalpin e ruan kripa.

Gjersa të mejtonet i mënçuri, i marri mbaroi punën.

I madh është edhe plepi, por e fëlliqin sorrat.

Ku do të dijë hëna se lehin qentë.

Ku ngul hunë var hejbet.

Ku rafsha mos u vrafsha.

Kur i morën armët Lekë Dukagjinit, tha: "Ma mirë me thon qe Leka, se qe vorri i Lekës".

Kur ke zemër ke edhe krahë.

Kur ngordh gjarpri, ngordh dhe helmi i tij.

Kush kërkon gjen.

Kush është trim me mend, se trima budallenj ka sa të duash.

Kush ka dhëmbë të fortë, breh dhe kockën.

Kush ka frikë nga hija e tij, le të mos tundet nga vendi.

Pushka don pushkën.

Pyet detin sa lumenj derdhen në të.

Qeni i pangopur të ha.

Qeni i tërbum do vra, se tërbon dynjanë.

Rrallë vritet burri që ka shumë armiq.

Si mjer peshkatari që ka frikë nga lumi.

S'ka qeder shqiponja, nga mushkonjat.

Shqerra që s'thërret mëmën humbet.

Trimëria e kthen plumbin mbrapsht.

Trimi e ka me vete fatin.

Trimin vraje, po mos e shaj.

Uji rrjedh pikë-pikë e ha gurin.

Zjarrit po nuk i fryve, nuk ndizet.

Amanetin e mban toka.

Amanetin as deti nuk e mban, e qet në lëndinë.

Besa asht ma e fortë se vdekja.

Besa e burrit, pasha e gurit.

Burri i mirë flet një herë.

Burri lidhet për gjuhe, kali për kapistre.

Detit i ka hije vala, burrit i ka hije fjala.

Deti njihet në valë, burri njihet në fjalë.

Ku është besa aty është dhe shpresa.

Mos ki frikë nga hasmi, po nga miku i rremë.

Nga del fjala del dhe shpirti.

Po nuk e pate të ligun brenda, nuk të vjen nga jashtë